

Міністерство освіти і науки України
Полтавська обласна державна адміністрація
Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет
Сумський національний аграрний університет
Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця
Одеський національний економічний університет
Миколаївський національний аграрний університет
Полтавська державна аграрна академія
Факультет обліку та фінансів
Кафедра фінансів, банківської справи та страхування
Рада молодих вчених Полтавської державної аграрної академії

***VII Всеукраїнська науково-практична конференція
молодих вчених***

***«Наукове забезпечення розвитку національної економіки:
досягнення теорії та проблеми практики»***

***присвячена 100-річчю з часу заснування Полтавської державної
аграрної академії***

**29 жовтня 2020 року
м. Полтава**

Література:

1. Шматковська Т. О. Автоматизація обліково-аналітичної роботи в системі інноваційних методів управління підприємствами готельно-ресторанного бізнесу. *Науковий журнал «Молодий вчений»*. 2015. № 2 (17). Частина 6. С. 1465–1467.

2. Цюцяк А. Л. Організація обліково-аналітичного процесу підприємств ресторанного господарства в умовах автоматизованої обробки інформації. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2012. № 1. С. 60–64.

**Леся Барабаш, к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Уманський національний університет садівництва**

НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Екологічна складова давно стала пріоритетом життя країн Європи. При цьому кожна держава виокремлює свої проблеми екологічного спрямування та використовує автентичні податкові механізми їх подолання. При цьому такі податки характеризуються не лише дієвістю, а й високою фіскальною ефективністю.

Нині до екологічних податків у Європі відносяться:

1) податки, що справляються з вугілля, газу, палива, електроенергії, нафтопродуктів – всього, з чого можна добути енергію – тобто енергетичні податки;

2) платежі, пов'язані з ввезенням, продажем, перепродажем, утилізацією транспортних засобів – транспортні податки;

3) платежі за збільшення рівня забруднення навколишнього середовища, зокрема атмосфери, водних об'єктів, шумові фактори – податки за забруднення навколишнього середовища;

4) податки за користування природними ресурсами: видобування корисних копалин, забір води, використання радіочастот тощо [1].

Звертаючись до вітчизняного досвіду, слід зазначити, що всі вище охарактеризовані платежі певним чином присутні у податковій системі України. Однак не всі вони підпадають під категорію екологічних. Так, енергетичні об'єкти оподатковуються акцизним податком; транспортний податок набув характеристик податку на розкіш; видобування корисних копалин, використання води тощо відноситься до рентної плати. Тож у чистому вигляді екологічними залишилися лише платежі, пов'язані з забрудненням навколишнього середовища: скидами у водні об'єкти, викидами в атмосферне повітря, розміщення радіоактивних відходів. До того ж платниками зазначених платежів є в переважній більшості юридичні особи, тоді як значну шкоду екології наносять і фізичні.

Спираючись на наведені розбіжності та недоліки, можна стверджувати про необхідність окреслення перспектив оптимізації екологічного оподаткування в Україні.

Для пошуків напрямів оптимізації слід, перш за все, визначити нагальні проблеми екологічного характеру, присутні в Україні. До таких слід віднести наступні: проблеми сортування та вивезення сміття, його переробка; забруднення повітря пересувними та стаціонарними об'єктами, зокрема внаслідок використання нафтопродуктів, газу, вугілля й інших енергогенеруючих речовин; масове використання пластику; розміщення радіоактивних відходів; скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти.

Також слід пам'ятати, що оптимізацію екологічного оподаткування слід проводити таким чином, аби не викликати зростання податкового тягара на платника.

Саме тому варто використати стимулюючий підхід: для зменшення рівня забрудненості навколишнього середовища побутовим сміттям і пластиком слід створити мережу сміттепереробних підприємств. Відтак особи, як фізичні, так і юридичні, які укладуть з таким підприємством угоди щодо зобов'язання постачання на переробку відсортованих побутових відходів і пластику, звільнятимуться від сплати екологічного податку.

Транспортний податок у тому вигляді, в якому він існує наразі, слід скасувати. Натомість платниками екологічного податку за викиди в атмосферне повітря мають стати власники всіх транспортних засобів, якщо показники екологічності останніх нижче Євро-5 .

Скиди у водні об'єкти мають оподатковуватися за підвищеними ставками, як і розміщення радіоактивних відходів. До того ж на них слід встановити обмежувальні ліміти (як і для викидів у повітря).

Наступним перспективним напрямом опрацювання має стати екологічне оподаткування виробництв, що використовують у своїй діяльності шкідливі для довкілля та здоров'я людей речовини (добрива, пестициди, матеріали тощо).

Також варто перейняти зарубіжний досвід щодо оподаткування високих рівнів шуму, що присутній в аеропортах, на заводах тощо.

Окремо екологічне оподаткування слід перевести з категорії «податок», що не має цільового призначення коштів, у категорію «збір», для якої характерним є використання коштів за призначенням, відповідно до визначених джерел і програм фінансування. Саме на цьому наголошує й Д. Серебрянський, який зауважує: «... досвід країн із розвинутою ринковою економікою переконує, що основною метою екологічних податків (зборів) є не поповнення державного бюджету, а стимулювання платника до позитивного та відповідального ставлення до навколишнього середовища. Отримані при цьому кошти можуть спрямовуватися на стимулювання охорони навколишнього середовища споживачами, розроблення та впровадження безвідходних технологій, утилізацію відходів тощо» [2].

Робота з оптимізації екологічного оподаткування, проведена за запропонованими напрямами, дозволить активізувати екологічну діяльність у

державі, підвищити рівень екологічної свідомості та культури як населення, так і виробників, а також покращити екологічну ситуацію у країні.

Література:

1. Яцишін Є. Екологічне оподаткування: українські реалії та європейська практика. *Юридична Газета ONLINE*. № 23 (625). URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/ekologichne-pravo-turistichne-pravo/ekologichne-opodatkuвання-ukrayinski-realiyi-ta-evropeyska-praktika.html>.

2. Серебрянський Д. М., Ющенко Ю. В. Європейський досвід запровадження та функціонування системи екологічного оподаткування: уроки для України. *Вісник податкової служби України*. 2009. № 41. С. 41–45.

**Вікторія Бардакова, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Тетяна Лашко, здобувач вищої освіти СВО Бакалавр
Полтавська державна аграрна академія**

СУЧАСНА ПРАКТИКА ТА ПРАГМАТИКА НОРМУВАННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ

Сучасна необхідність нормування оборотних активів в аграрних підприємствах обумовлюється необхідністю забезпечення безперервного процесу виробництва і реалізації продукції. Норматив оборотних коштів – це відповідна сума грошових коштів, яка визначає оптимальну (планову) потребу підприємства в оборотних коштах.

Норматив оборотних коштів належить до показників поточної діяльності підприємства, які найбільше змінюються та перебувають у полі зору фінансової служби. Надлишок оборотних коштів приводить до нагромадження надлишкових запасів, послабленню режиму економії та їх використанню не за призначенням. Нестача оборотних коштів негативно впливає на обсяг виробництва, прибуток, приводить до перебоїв у виробничому процесі і виникненню заборгованості. Позитивні риси процесу нормування, як зокрема виділяє В. Бечко, відображено на рис. 1.

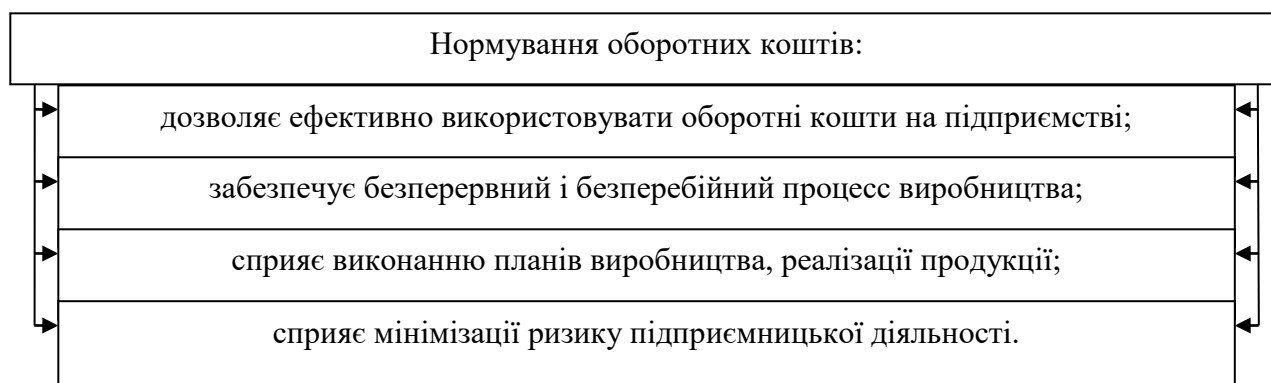

Рис. 1. Необхідність і призначення процесу нормування оборотних активів [1]

З М І С Т

<i>Вікторія Антипенко, здобувач вищої освіти СВО Магістр Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара ОЦІНКА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ПІДСТАВІ ПРИЙОМУ «РОЗРАХУНОК КОЕФІЦІЄНТА КАПІТАЛІЗАЦІЇ».....</i>	<i>3</i>
<i>Конон Багрій, к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування Чернівецький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету ВПЛИВ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКОВИХ ПРОЦЕСІВ НА ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ</i>	<i>5</i>
<i>Леся Барабаш, к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманський національний університет садівництва НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.</i>	<i>7</i>
<i>Вікторія Бардакова, здобувач вищої освіти СВО Магістр; Тетяна Лашко, здобувач вищої освіти СВО Бакалавр Полтавська державна аграрна академія СУЧАСНА ПРАКТИКА ТА ПРАГМАТИКА НОРМУВАННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ</i>	<i>9</i>
<i>Олександр Безкровний, к.е.н., доцент; Богдана Одновол, здобувач вищої освіти СВО Магістр; Тетяна Лашко, здобувач вищої освіти СВО Бакалавр Полтавська державна аграрна академія РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ СТАВОК ПРИБУТКОВОГО ОПОДАТКУВАННЯ ГРОМАДЯН.....</i>	<i>11</i>
<i>Світлана Безпалько, здобувач вищої освіти СВО Магістр; Алла Рудич, к.е.н., доцент Полтавська державна аграрна академія ОСОБЛИВОСТІ ФАКТОРНОГО АНАЛІЗУ ПОКАЗНИКІВ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА</i>	<i>14</i>
<i>Ірина Борисова, к.е.н., доцент Полтавська державна аграрна академія МЕТОДИ ФІНАНСОВОЇ НАУКИ.....</i>	<i>16</i>

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

Матеріали

VII Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених «Наукове забезпечення розвитку національної економіки: досягнення теорії та проблеми практики» присвяченої 100-річчю з часу заснування Полтавської державної аграрної академії
29 жовтня 2020 р.

Затверджено до друку
Вченою радою факультету обліку та фінансів
Полтавської державної аграрної академії
(протокол № 4 від 23 листопада 2020 р.)

*Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.
Відповідальність за оформлення списку використаних джерел несуть автори.*